

ESQUEMA APORTACIÓ DE MN MANEL MERCADÉ I MELÉ

Dijous 10 juliol 2025. Novena del Carme, Bisbat de Lleida.

1. La Promesa de Déu a l'Antic Testament

Déu fa una aliança amb la humanitat des dels inicis:

Amb Noè, després del diluvi, Déu promet no destruir mai més la terra així (Gènesi 9). És una primera mostra de la seva voluntat de salvació, malgrat el pecat humà.

Amb Abraham, Déu estableix una promesa clara: que serà el pare d'una gran nació, que tindrà una descendència nombrosa i que a través d'ell seran beneïdes totes les nacions (Gènesi 12 i 15). Aquesta promesa és clau: apunta cap al Messies, Jesús.

Els profetes, com Isaïes, Jeremies o Ezequiel, mantenen viva aquesta esperança durant els temps difícils del poble d'Israel, anunciant la vinguda d'un Salvador, d'un nou pacte que transformarà els cors.

2. Trencaments i crisi en la història de l'aliança

Tot i la promesa, hi ha episodis que semblen trencaments o fallides humanes davant la fidelitat de Déu:

Lot i Sodoma i Gomorra (Gènesi 18-19): Ciutats plenes de maldat que acaben destruïdes, però Déu salva Lot, mostrant que fins i tot enmig de la corrupció, Déu rescata els justos.

Noè i l'arca: El diluvi és conseqüència del pecat generalitzat, però també símbol d'un nou començament. Noè i la seva família són portadors de l'esperança.

Aquests moments mostren que la promesa de Déu no es trenca mai, encara que les persones fallen. Ell sempre torna a començar, mantenint la seva fidelitat.

3. Abraham i els profetes: figures de fe i esperança

Abraham és el model de fe. Quan ofereix Isaac (Gènesi 22), anticipa el sacrifici de Jesús. Està disposat a donar-ho tot, confiant plenament en Déu.

Els profetes mantenen la visió d'un futur de salvació, malgrat l'exili, la desorientació i la infidelitat del poble. Ells preparen el camí per al Messies.

4. Maria: el compliment de la promesa

Maria és el punt culminant de la promesa: en el seu "sí" a l'Anunciació (Lc 1,26-38), Maria col·labora plenament amb el pla de Déu. La seva fe recorda la d'Abraham. En la Presentació del Nen Jesús al Temple (Lc 2,22-38), es compleix la profecia. Simeó reconeix Jesús com la llum per Il·luminar les nacions i glòria d'Israel: el Messies esperat. Anna, profetessa, parla del nen a tots els qui esperaven la redempció. Aquest moment mostra com les esperances de l'Antic Testament es fan realitat en Jesús, i Maria n'és la portadora.

5. Conclusió: una promesa fidel, un camí de fe

Déu mai falla la seva promesa. Fins i tot enmig del pecat, la destrucció o la desesperança, manté viva la seva paraula. Maria és la nova arca de l'aliança, la dona de fe que, com Abraham, diu "sí" i porta al món el Fill promès. La Presentació al Temple és una escena clau: uneix l'Antic i el Nou Testament, la profecia i el compliment, l'esperança i la llum.